

Trong Thánh Lễ lúc nào chúng ta phải cúi đầu và lúc nào chúng ta phải bái gối?

Cúi đầu và bái gối là hai trong nhiều cử điệu của cơ thể mà qua bao thế kỷ con người dùng để cung kính những đối tượng và các vật thờ kính cũng như các đấng bậc trần thế. Nhiều cử chỉ cung kính bên ngoài như vậy vẫn còn phổ biến trong nhiều môi trường khác nhau. Ví dụ, trong nhiều phong tục, kể cả ở Hoa Kỳ, người ta thường đứng dậy khi có một người có chức tước bước vào một căn phòng, binh sĩ chào sĩ quan; cả hai cử chỉ này đều được hiểu là các cử chỉ cung kính.

Quy Chế Tổng Quát Sách Lễ Rôma tu chính năm 2002 (QCTQSLRM 2002) có trình bày các quy tắc về các cử chỉ dùng để biểu lộ lòng tôn sùng và cung kính trong Thánh Lễ, gồm cả việc hướng dẫn khi nào phải bái gối (n. 274) và khi nào phải cúi đầu (n.275). Thêm vào hai cử chỉ cung kính, tôn sùng và thờ phượng vừa nói, hôn cũng là một cử chỉ dùng để tỏ sự tôn trọng bàn thờ, và Sách Phúc Âm (n. 273).

Bản QCTQSLRM (n. 298) nhắc chúng ta truyền thống xa xưa coi bàn thờ như một hình ảnh tượng trưng cho Đức Ki-tô, Tảng Đá Sống Động (Tc. 1 Ph 2:4). Do sự liên hợp này việc cúi đầu được quy định như một cử chỉ thông thường trước bàn thờ, như trước Đức Ki-tô vậy. Đặc biệt, tất cả thừa tác viên đều cúi đầu trước bàn thờ khi họ bước lên cung thánh trước Thánh Lễ cũng như trước khi rời khỏi cung thánh khi Thánh Lễ kết thúc. Linh mục tư tế hoặc thầy phó tế nhiều lúc trong Thánh Lễ cũng phải cúi đầu, chẳng hạn như khi chuẩn bị đọc Phúc Âm. Thêm vào đó, khi đọc kinh Tin Kính đến câu “bởi phép Đức Chúa Thánh Thần mà Người ... Bà Maria đồng trinh” thì mọi người trong cộng đoàn “cúi đầu”.

Việc cúi đầu được quy định khi danh thánh Ba Ngôi Thiên Chúa được tôn vinh cùng một lúc (như khi làm dấu thánh giá), khi đọc đến tên Đức Ki-tô, tên thân mẫu của Người, hoặc tên các thánh được kính nhớ trong phụng vụ hôm ấy. Hơn nữa, tại Hoa Kỳ, Hội Đồng Giám Mục còn quy định cử chỉ cung kính phải có trước khi chịu lễ là cúi đầu.

Bái gối, được coi như là một cử điệu thờ phượng, dành để tôn kính Thánh Thể cũng như đối với thánh giá trong thời gian đặc biệt từ Ngày Thứ Sáu Tuần Thánh cho đến lúc bắt đầu vào Lễ Vọng Phục Sinh. Trong Thánh Lễ, linh mục chủ tế bái gối trước khi bắt đầu đọc Lời Truyền Phép, sau khi nâng Bánh, Rượu đã truyền phép lên trước cộng đoàn, cũng như sau khi chúc bình an và trước khi chủ tế nâng cả chén và Bánh để mời gọi cộng đoàn lên chịu lễ.

Nếu nhà tạm không đặt riêng trong một nguyện đường lưu giữ Thánh Thể mà đặt ngay trên cung thánh, chủ tế và các thừa tác viên phải bái gối khi đến trước cung thánh trước Thánh Lễ và khi kết thúc Thánh Lễ. Tuy nhiên, trong khi cử hành Thánh Lễ, họ không phải bái gối trước nhà tạm. Ngoài giờ Thánh Lễ mỗi khi đi qua trước nhà tạm đều phải bái gối.

Trong Lễ Truyền Tin và Lễ Giáng Sinh để tôn kính một cách đặc biệt mầu nhiệm Nhập Thể, khi đọc kinh Tin Kính cộng đoàn bái quỳ thay vì cúi đầu (n. 137).

Người viết thánh vịnh khuyến khích chúng ta “cúi đầu khi phụng tự”(Tv 95:6 – *Hãy vào đây ta cúi mình phủ phục, quỳ trước tôn nhan CHÚA là Đấng dựng nên ta*) và Thánh Phaolô nhắc nhở chúng ta rằng “mọi gối đều phải bái quỳ” khi nghe danh thánh Giê-su (Pl 2:10). Việc bái gối trước nhà tạm và cúi đầu trước bàn thờ là các cử chỉ bên ngoài làm cho chúng ta sáng tỏ rằng tôn giáo của chúng là một tôn giáo nhập thể, và rằng một khi Đức Ki-tô trở thành “như chúng ta trong mọi sự” mọi khía cạnh nhân thể của chúng ta phải được khai thác để ca ngợi Thiên Chúa. Cử điệu bên ngoài của thân thể trong lúc cử hành phụng vụ cũng như ở các lúc nguyện ngắm khác trong thánh đường hoặc nguyện đường, của các thừa tác viên hay của thành phần tín hữu liên tục nhắc chúng ta rằng con người không chỉ phụng thờ Thiên Chúa bằng lời, bằng tâm tình, mà bằng cả thân xác của mình.

Copyright 2002, 2003, Dennis C. Smolarski, SJ, Used with permission.
Translated to Vietnamese by the Diocese of Orange.